Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIV. ч. 149. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 30-го ЧЕРВНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JUNE 30, 1977 No 149. VOL. LXXXIV.

ЦІЄЇ НЕДІЛІ ВІДБУДЕТЬСЯ ВРОЧИСТЕ ВІДКРИТТЯ ПАМ'ЯТНИКА О. ОЛЬЖИЧА НА ОСЕЛІ ЙОГО ІМЕНИ В ЛІГАЙТОНІ

Лігайтон, Па. — В найближчу неділю, 3-го липня, тут на оселі ім. Олега Ольжича відбудуться цілоденні торжества й імпрези, зв'язані з відслоненням і посвяченням пам'ятника цьому Героєві Української Національної Революції, іменем якого названо Оселю. Погруддя О. Ольжича для пам'ятника виконав мистець Михайло Черешньовський а постумент виконано за проєктом архітекта В. Нагірняка. Ідею і плян поставлення пам'ятника видвигнула очолювана проф. д-ром Богданом Гнатюком Центральна Управа Організації Державного Відродження України (ОДВУ), а здійсненням пляну займався очолюваний ред. Ярославом Гайвасом окремий Комітет Побудови Пам'ятника при Центральній Управі ОДВУ.

Урочистості відслонення і посвячення пам'ятника почнуться в неділю, 3-го липня, о год. 9-ій перед полуднем Службою Божою, яку відправить митрофорний протоієрей о. Артемій Селепина, голова Консисторії УПЦеркви в ЗСА. Годину пізніше, о год. 10-ій перед полуднем, архиєрейську Службу Божу в українському католицькому обряді відправить в сослуженні духовенства Владика Василь Лостен, Апостольський Адміністратор Філядельфійської Архиєпархії. О год. 12-ій вполудне відбудеться торжество відслонення і благословлення пам'ятника, в програмі якого є: 1) слово голови Комітету будови пам'ятника ред. Ярослава Гайваса; 2) відслонення пам'ятника, що його довершать Вдова і Син сл. п. О. Ольжича; 3) покладення в підставу пам'ятника землі з могил Головного Отамана Симона Петлюри, основоположника Українського Націоналістичного Руху полк. Євгена Коновальця, голови Проводу Українських Націоналістів полк. Андрія Мельника та Алли Горської; 4) посвячення пам'ятника, що його довершить первоієрарх УАПЦеркви Блаженніший Владика Мстислав; 5) слово голови ПУН Олега Штуля-Ждановича; 6) слово голови Центральної Управи ОДВУ проф. д-ра Богдана Гнатюка. Програмою керуватиме Юрій Карманін з Канади.

Після цих врочистостей буде в год. 1-ій по полудні обід, господарем якого буде Володимир Зуляк, голова Оселі. Слово про Ольжича скаже д-р Остап Тарнавський голова Об'єднання Українських Письменників „Слово". О год. 3-ій по полудні відбудеться мистецький фестиваль з участю танцювального ансамблю і дівочого хору „Калина" з Торонта, хору „Молода Думка" з Ню Йорку та Ансаблю Народного Мистецтва при українській католицькій парафії в МекАду. В год. 7-ій вечора відбудеться присвячена сл. п. О. Ольжичеві конференція, яку підготовило Академічне Т-во „Зарево" та під час якої виголосять доповіді: проф. д-р Наталія Пазуняк „До питання поезій О. Ольжича", д-р Олег Лащенко про „Д-ра Олега Кандибу-Ольжича — творця культурної референтури ПУН" та д-р Марко Антонович про „Олега Ольжича і сучасність".

Погруддя О. Ольжича, у виконанні М. Черешньовського, на пам'ятнику на оселі ОДВУ в Лігайтоні.

В КІНЦІ ЦЬОГО ТИЖНЯ ВІДБУДЕТЬСЯ ЗУСТРІЧ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ І ЗСА

Елленвілл, Н.Й.—В часі цього довгого кінця тижня, 2, 3 і 4-го липня, тут на просторій Оселі Спілки Української Молоді відбуватиметься XXУIII Зустріч-Здвиг Українців Америки і Канади, якою організатори відзначатимуть 60-річчя Української Національної Революції і 35-річчя Української Повстанської Армії. Зустріч, яка проходитиме під гаслом „Борітеся — поборете", поділятиметься на дві частини: в суботу, 2-го липня о год. 3-ій по полудні відбудеться панель на тему: „У боротьбі за політичну й культурну самобутність України". Панелістами виступатимуть: д-р Богдан Стебельський, мгр Уляна Целевич і д-р Асколь Лозинський; модератором буде ред. Ігнат Білинський, голова Головної Управи ООЧСУ.

В неділю, 3-го липня, о год. 11-ій перед полуднем будуть правитись урочисті Служби Божі в обидвох українських обрядах в намірені українського народу. О год. 12-ій дня розпочнеться похід до пам'ятника Героїв, де, після короткого церемоніялу — відкриття, піднесення прапорів, складення вінка у підніжжі пам'ятників представниками центральних організацій, коротку промову виголосить д-р Роман Малащук, голова Президії Світового Українського Визвольного Фронту. Під час Служби Божої, в часі дефіляди і на перервах, гратиме велика духова оркестра Осередку СУМ-у з Торонто „Батурин" під дириґентурою мгра Василя Кардаша, яка в суботу виступить також на відпочинковій Оселі УНСоюзу Союзівці.

Після дефіляди на площадці перед Пам'ятниками Героїв, а у випадку непогоди у великій світлиці, відбуватиметься мистецька програма Зустрічі, у якій виступлять: маестро Євген Курило — актор українських театрів, вже згадувана духова оркестра „Батурин", дівочий хор Осеред-

(Закінчення на ст. 4-ій)

З життя українців в Арґентині

Підготова до 80-річчя

Буенос Айрес. (М. Д.). — Ведуться пожвавленні приготування для відмічення 80-річчя українського поселення в Арґентині і головніші його врочистості почнуться в місті Апостолєс, провінція Місіонес, де перші наші поселенці заїхали в серпні 1897 року. В цій провінції, яка є віддалена від Буенос Айресу понад 1.100 клм., ведуться вже заходи побудови ще двох нових пам'ятників Шевченка, що їх будують громади міст Апостолєс і Обера, що є головними осередками нашого поселення, бо в Місіонесі живуть кількадесять тисячні наші скупчення.

Український ПЛАСТ поширює свою діяльність

Після набуття власної домівки, провід Пласту почав конкретні заходи, щоб оформити своє існування юридично і, опрацювавши свої статути, вніс їх до формального затвердження, щоб мати змогу заінтабілізувати свою домівку на ім'я Пласту, а не на приватні особи. 29 травня, ц. р., відбулися його річні Загальні Збори, на яких прийнято звіти з діяльности, одобрено намічені пляни та переведено вибір нової управи, до якої були обрані:

Крайова Пластова Рада: голова — пл. сен. М. Василик, і її члени — пл. сен. Маруся Литвин і пл. сен. Віктор Арґес, заступники — ст. пл. Христя Бугай і ст. пл. Ольга Човшан. Крайова Пластова Старшина: голова — пл. сен. Ігор Василик, заступник — ст. пл. Андрій Шаварняк, секретар — ст. пл. Ірка Василик, скарбник — ст. пл. Юрій Пасіка. Крайова комендантка пластунок — ст. пл. Галя Сокіл, комендант пластунів — ст. пл. Юрій Данилишин. Референт УПН — ст. пл. Роман Селянський і референт вишколу — ст. пл. Юрій Федишин.

Посвячення угольного каменя

Посвячення угольного каменя під пам'ятник Шевченкові в Апостолєсі відбулося в неділю, 19-го червня 1977, в приявності здвигу українських поселенців міста Апостолєс і його околиць. Були представники міських і провінційних властей, як рівнож делеґації центральних установ „Просвіти", „Відродження" і „УЦРепрезентації". Посвячення відбулося дуже велично і воно завершує першу частину успішних заходів для побудови пам'ятника. Його бронзове погруддя Шевченка вже доставлене на місце його призначення і тепер на протязі двох місяців побудова буде закінчена; на кінець серпня ц. р., проєктується його відкриття і з цієї нагоди приготовляються великі врочистості при концентрації українських поселень Арґентини, Бразилії і Параґваю, які там зі собою сусідують.

Рідшають наші ряди

З глибоким смутком приходиться ствердити, що постійно рідшають наші ряди, бо постійно відходять від нас піонери нашого релігійно-громадського життя. В провінції Мендоза помер ще при кінці м. р. о. Орест Дуб, а в місті Обера помер о. Петро Шевага ЧСВВ. Знову в самому Буенос Айресі відійшли у вічність бл. п. Микола Хамуляк, бувший голова „Просвіти", та бл. п. Іван Григоращук, що колись очолював Допомоговий Комітет, займав пост представництва УНР, та був головою Української Центральної Репрезентації.

Президент Венесуелі хвалить Картера за людські права

Вашінґтон. — Під час привітальної церемонії в городі Білого Дому венесуельський президент Карльос Андрес Перез, який у вівторок, 28-го червня, прибув до ЗСА на кількаденні відвідини, хвалив президента Джіммі Картера за його становище щодо людських прав, заявляючи, що прибув до Вашінґтону „в історичний момент дальшого розвитку відносин між З'єднаними Стейтами, бо тепер вбачаємо тут провідницьку ролю, яку цінимо і схвалюємо — оборону людських прав". Президент Перез порівняв президента Картера до попередніх американських президентів Френкліна, Д. Рузвельта і Джона Ф. Кеннеді, вказуючи, що вони також виступали в обороні людських прав і свободи в цілому світі.

Президент Картер теж похвально висловився про венесуельського гостя, зазначуючи, що він є одним із провідників „Третього світу" і представником „найвищих аспірацій народів Латинської Америки". Як відомо, Венесуеля — це одна з небагатьох дійсно демократичних держав Південної Америки.

Протягом першого дня нарад обидва Президенти обговорювали питання людських прав, припинення поширення атомової зброї та відносини між індустріяльними потугами вільного світу і економічно недорозвиненими державами. Речники Білого Дому заявили, що в середу, 29-го червня, вони плянують обмінятись думками щодо енерґетичної проблеми ЗСА, світових цін на нафту тощо. Як відомо, ЗСА імпортують велику кількість нафтової ропи саме з Венесуелі.

Того самого дня, коли венесуельський Президент хвалив президента Картера за його становище щодо людських прав, Державний департамент повідомив, що „тимчасово здержує" 10-мільйонову позичку для Чіле з уваги на те, що в тій південно - американській країні військовий уряд порушує людські права своїх громадян. Хоча цю позичку схвалив Конґрес і фонди були призначені на допомогу бідним чілійським фармерам, то Державний департамент вирішив відложити цю позичку на 30-60 днів, щоб ближче розглянути стан людських прав у Чіле. Це перший раз, що уряд ЗСА здержав економічну допомогу, яка була призначена на ґуманітарні цілі, хоча вже раніше припинив військову допомогу Арґентині, Етіопії та Уруґваєві, теж покликаючись на порушення людських прав у тих державах.

Існує можливість зустрічі Картера з Брежнєвим на Алясці

Вашінґтон. — Президент Джіммі Картер виявив бажання зустрінутись з генеральним секретарем і головою Президії Верховної Ради СССР Леонідом Брежнєвим можливо ще цього року — інформують з Білого Дому, але часу і місця зустрічі ще не устійнено. Існує можливість, — заявляють речники уряду ЗСА, — що обидва державні мужі зустрінуться на неформальній розмові на Алясці, подібній до зустрічі колишнього президента Джеральда Форда з Брежнєвим у Владивостоці в листопаді 1974 року. Представники уряду заявили кореспондентам, що президент Картер радо очікує на зустріч з Брежнєвим у сприятливому місці. Державний секретар Сайрус Венс, зустрівшись з кореспондентами у вівторок, 28-го червня ц. р., заявив, що тепер залежить від Брежнєва, коли така зустріч відбудеться. Також стало відомо, що проф. Збіґнєв Бжезіньскі, дорадник Білого Дому і голова Крайової Ради Безпеки, розмовляв вже в тій справі із совєтським амбасадором у Вашінґтоні Анатолієм Добриніним. В урядових колах загально панує переконання, що зустріч президента Картера з Леонідом Брежнєвим вияснила б багато справ, які не можливо було розв'язати дипломатичним шляхом. Як тепер виглядає, обидві суперпотуги ледве чи зможуть підписати новий договір про зменшення стратегічної зброї ще перед закінченням ранішого договору в жовтні ц. р. Сайрус Венс уважає, що краще наперед „прочистити повітря", замість у поспіху підписувати новий договір, який може показатись некорисним для обидвох сторін. Якщо йдеться про самого Брежнєва, який уміжчасі забезпечився ще додатковою функцією „президента" СССР, колись він виявляв бажання зустрітись з президентом Картером, але ситуація дещо змінилась, і сьогодні совєтські чинники твердять, що ледве чи така зустріч відбудеться перед підписанням договору про обмеження стратегічної зброї.

ГЕН. П. ГРИГОРЕНКО: „МОСКВА ЄСТЬ МОСКВА, А РУДЕНКА І ТИХОГО ЗАГНАЛИ В ДОНЕЦЬК"

Вашінґтон. (УІС „Смолоскип"). — Представник вашінґтонського Комітету Гельсінкських Гарантій для України у понеділок 27 червня 1977 р., напередодні суду над М. Руденком і О. Тихим, відбув довшу телефонічну розмову з ген. П. Григоренком членом київської Української Групи Сприяння Виконанню Гельсінкських Угод. Нижче подаємо дещо скорочений транскрипт розмови:

ПИТАННЯ: Петро Григорович? Добрий День!

П. ГРИГОРЕНКО: Давно Вас не чути було.

ПИТАННЯ: Як там у Вас?

П. ГРИГОРЕНКО: У нас... Суд завтра розпочинається над Миколою (Руденком) і Тихим.

ПИТАННЯ: Ага... А чи хтось з Москви іде на суд?

П. ГРИГОРЕНКО: Що?

ПИТАННЯ: Чи Андрій Сахаров може іде на суд? Чи ні?

П. ГРИГОРЕНКО: Мені погано чути...

ПИТАННЯ: Питаюсь, чи Андрій Сахаров іде на суд?

П. ГРИГОРЕНКО: Ні.

ПИТАННЯ: Не іде ніхто?

П. ГРИГОРЕНКО: Ні, ідуть. Наші хлопці поїхали. Поїхали, але Андрій Дмитрович (Сахаров) не іде... Він не може.

ПИТАННЯ: А, чи суд буде відкритий?

П. ГРИГОРЕНКО: Ну, та Ви ж знаєте, яка у нас відкритість... Ви ж можете рахувати от по чому: знаєте, де буде суд?

ПИТАННЯ: В Дружківці.

П. ГРИГОРЕНКО: В Дружківці... Це біля сотні кілометрів від Донецька.

ПИТАННЯ: Ага. А чому вони вибрали Дружківку?

П. ГРИГОРЕНКО: Так... Чому вибрали Дружківку? А чому його (М. Руденка) повезли в Донецьк на слідство? Щоб подалі... Подалі... Щоб ніхто не доїхав... Ми туди б післали людей... Да, але ми знаємо, що не пустять.

ПИТАННЯ: Так, а чи міг би хтось поїхати туди з закордонних кореспондентів... З Москви?

П. ГРИГОРЕНКО: Да, їх сповістили... А у їх виїзд — не така проста справа.

ПИТАННЯ: А яка Ваша думка, чому почали судити якраз членів Київської Групи?

П. ГРИГОРЕНКО: Сказать трудно... Але вони щось придумали... Московську Групу теж пришколюють... Сьогодні визивали Ірину Орлову і сказали, що його (Юрія Орлова) будуть по 193-ій (статті Карного Кодексу РСФСР) судити... А його збирались по 75-ій судити. От... трудно сказати що-небудь, але це щось вони там затіяли.

ПИТАННЯ: А за якою статтею їх будуть судити? Руденка і Тихого?

П. ГРИГОРЕНКО: Не знаю.

ПИТАННЯ: Не знаєте?

П. ГРИГОРЕНКО: У Руденка навіть нема адвоката.

ПИТАННЯ: Немає адвоката?

П. ГРИГОРЕНКО: Да, жінка (Рая Руденко) їздила два тижні тому і їй нічого не сказали. Тепер вона одержала поїздку, як свідок. Це значить, щоби і вона в залю не попала. Не хотять нікого в залю пустити.

ПИТАННЯ: Чи вона поїхала туди (в Дружківку)?

П. ГРИГОРЕНКО: Її викличуть останню на допит і

(Закінчення на ст. 4-ій)

Українська молодь демонструвала в Ню Йорку в обороні Руденка і Тихого

Ню Йорк, Н. Й. (Ігор Длябога). — Десятки українців з Ню Йорку і околиці, головно українська молодь, гучно запротестували проти суду над Миколою Руденком та Олексієм Тихим під час демонстрації, яка відбулася тут біля совєтської Місії до ОН на 67-ій вулиці у вечірніх годинах у вівторок, 28-го червня.

М. Руденко і О. Тихий — це голова і член київської української Громадської Групи для сприяння Гельсінським Угодам, над якими того ж самого дня в Дружківках в Україні розпочався суд.

Протестаційна акція, яка включала молодих і старших українців з Ню Йорку, Йонкерсу, Джерзі Сіті, Лонг Айленду та інших місцевостей, була запланована Крайовою Управою Товариства Української Студіюючої Молоді ім. М. Міхновського (ТУСМ).

Демонстрація почалася о годині 12-ій вполудне через вулицю напроти сірої будівлі, де міститься совєтська, українська і білоруська місії до ОН. Вісім молодих юнаків і юначок в тих годинах розпочали, — як вони заповіли, — „стійку, яка покаже світові беззаконня і несправедливість совєтської системи". В цій стійці взяли участь Андрій Прятка, Віктор Потапенко, Ігор Венґер, Ірина Квасній, Орися Зазулькевич, Володимир Когут, Марта Вацик та Юрко Ґой.

Беррі Фарбер, один із аспірантів на номінацію Републіканської партії на посадника Ню Йорку, долучився до протестаційної акції. Він заявив місцевим журналістам, що, на його думку, „Совєтський Союз є найбільшим імперіялістом в світі".

О годині 7-ій вечора число учасників зросло, які з американськими і українським прапорами, плякатами та кличами провели майже двогодинну демонстрацію.

Під час демонстрації члени ТУСМ також збирали підписи під петиціями до президента Картера, прохаючи його виступити в обороні Руденка і Тихого.

На кінець демонстрації учасники старалися підпалити куклу Леоніда Брежнєва, але поліція не дозволила, вхопивши в останній хвилині манекена. Проте, демонстрантам таки пощастило спалити совєтський прапор.

Демонстрація закінчилася відспіванням „Не пора". Помимо заборони довше залишатися на тому місці, деякі з молодих і жінки ОЖ ОЧСУ мовчазно продовжували цю протестаційну акцію перед совєтською місією.

В БЕОҐРАДІ ЗААРЕШТОВАНО Я. КОШЕВА

Београд, Юґославія. — В четвер, 23-го червня, тут був заарештований Ярослав Кошів, член Комітету оборони радянських політичних в'язнів, який поїхав до Беоґраду вести інформативну діяльність в обороні арештованих членів Української Гельсінкської Групи, Миколи Руденка і Олексія Тихого.

Я. Кошева заарештували юґославські органи безпеки за ведення інформаційної діяльности і за зв'язки з юґославськими дисидентами.

Я. Кошева наступного дня, в п'ятницю 24-го червня, „видворено" з Юґославії та відвезено на літак до Риму. Я. Кошів готує пресову конференцію в Парижі, щоб вияснити справу його видворення.

28 СЕКРЕТАРІВ І ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ЗАКІНЧИЛИ ВИШКІЛЬНИЙ КУРС НА СОЮЗІВЦІ

Союзівка, Кергонксон (сг). — Минулої п'ятниці, 24-го червня 1977 року, закінчився тут сьомий з черги центральний тижневий курс секретарів та організаторів Українського Народного Союзу. Курс відкрив у неділю, 19-го червня о год. 8 вечора, головний предсідник Йосип Лисогір словом про братерський рух в Америці і УНСоюз, після чого головний організатор Степан Гавриш, як керівник курсу, з'ясував тижневу програму курсу, а управитель Союзівки Володимир Квас подав інформації про побутові справи.

Програма курсу складалася з 28 лекцій, які тривали по 40 хвилин. Після кожної доповіді курсанти ставили запити, на які одержували відповіді від викладачів. Виклади-лекції почалися в понеділок 20 червня о год. 9 рано словом п. Йосипа Лисогора на тему Український Народний Союз — піонер суспільно-громадського життя. Відтак чергувалися доповіді головного секретаря Володимира Сохана, який відповідав за програму вишколу в рекордових справах і мав 8 лекцій; головного касира пані Уляни Дячук, яка відповідала за програму в фінансових справах і дала три доповіді; головного організатора Степана Гавриша, відповідального за організаційну ділянку, який мав 8 лекцій. Також обласні організатори Василь Оріховський і Богдан Дейчаківський, крім технічної допомоги у веденні кур-

(Закінчення на ст. 4-ій)

Учасники організаційно-секретарських курсів УНС зі своїми інструкторами й опікунами під час відвидин в Головній Канцелярії в Джерзі Сіті

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J., Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Перспективи миру

Західньоевропейська преса, а зокрема почитний в Европі швайцарський щоденник ,,Ді Ноє Цюріхер Цайтунг'', піднесли в останньому часі дуже актуальне і важливе питання, яким займаються майже усі уряди країн, а також Об'єднані Нації, а саме — питання миру у світі в найближчих десятьох роках. Очевидно, про перспективи миру пишуть також багато американські газети і журнали і цим питанням, крім урядових кругів, займається багато приватних, або субсидованих урядом інститутів чи дослідчих агенцій. Всі вони разом стверджують, що світ покищо знаходиться дуже далеко від правдивого миру, а всі заходи такий мир забезпечити покищо не дають сподіваних результатів з огляду на дуже скомпліковану ситуацію у світі та на існування в багатьох країнах тоталітарних чи напів-тоталітарних режимів.

,,Коли приглянемося ближче, — пише згадуваний швайцарський щоденник, — то виразно побачимо декілька видних запальних пунктів у світі, які можна б вважати ,,бочками з порохом'', що можуть кожночасно експльодувати при необережному їх пересуванні''. Такими запальними пунктами загально вважають Близький Схід, Південну Африку, Родезію, Ґвінею, Сомалію, а зокрема Етіопію і навіть Панаму. У зв'язку з відтягненням американських військових частин з Південної Кореї, політичні спостерігачі і аналітики включають і цю азійську країну в число тих держав, які творять запальні пункти світу, знаючи з практики, як відбулася аґресія комуністів з півночі на молоду корейську демократичну республіку і скільки з цього приводу принесено людських і матеріяльних жертв, щоб врятувати Південну Корею від комуністичної окупації. Також Тайван неспокійно споглядає в бік З'єднаних Стейтів Америки, чи часом уряд ЗСА, договорюючись про дипломатичні зносини з Китайською Народною Республікою, не зрезиґнує з опіки над Тайваном, уможливлюючи таким способом аґресію червоного Китаю на цей острів свободи. Крім цих запальних пунктів, Москва й інші комуністичні країни ведуть явну, або дещо приховану підривну діяльність супроти ЗСА в Південній Америці, в Азії і Африці, як також на европейському континенті.

Все це примушує уряд ЗСА й інші країни вільного світу тримати під зброєю велику, як на мирний час, армію, постійно поліпшувати якість зброї і нових технологічних винаходів, пристосованих до оборони країн, і брати на себе все нові й нові відповідальності, дуже часто неспівмірні до господарських спроможностей. Правда, зброяться, і то далеко більше, також комуністичні держави, а зокрема Совєтський Союз, коштом економічного зубожіння власного населення, нащо не може собі дозволити Захід в наслідок чого його економіка сильно занепадає.

Згідно із статистичними даними Міжнародного Інституту для зберігання миру у світі, який має свою централю в Стокгольмі, Швеція, виходить, що в минулому 1976 році держави світу, а в більшості держави Варшавського Пакту і НАТО, витратили на озброєння 334 більйони долярів, 54 більйони більше, як в 1975 р. Інститут подає також багато інших даних, які відносяться до збросння і стверджує, що перспективи на майбутнє дуже сумні.

Очевидно, як завжди це буває з дослідними інститутами на Заході, ніхто з дослідників інституту не завдав собі труду і не проаналізував ситуації до глибин, бо тоді треба було б сказати правду про комуно-московських імперіялістів, які все ще мріють про зреволюціоналізування світу і опанування ще вільних країн. Цього сьогодні ніхто не хоче сказати, щоб не наражуватись на атаки московських пропаґандистів. А власне нам треба б шукати відповіді на питання, чому немає миру у світі. Без совєтської підготови до війни і совєтських імперіялістичних апетитів не було б запальних пунктів у світі і коштовного зброєння.

ВІДВІДИНИ ПЛЮЩА В РИМІ

Рим (вл. кор.). — З кінцем травня ц. р., тут побував Леонид Плющ, встановлюючи свій перший контакт з італійськими чинниками та українськими установами Риму. Його п'ятиденне перебування було виповнене дуже інтенсивною програмою та викликало поважний відгомін в пресі, радіо, телебаченні і також в опінії головно інтелектуальних кіл. Свій приїзд Плющ пов'язав з акцією напередодні Београдської конференції, яка мала б розглядати, серед інших справ, також людські права в країнах східнього бльоку, і для чого він та інші дисиденти останнім часом присвятили багато уваги й різних заходів.

Леонид Плющ насамперед зустрівся з людьми з Міжнародного Комітету Математиків, які були активними у справі його звільнення. На зустріч з ними прибули з Піззи професори ді Джорджіс і Маріно. Вони виявили ініціятиву організувати італійські інтелектуальні кола в обороні репресованих інтелектуалістів; для цього вони будуть збирати серед університетських кіл Італії підписи під апелем до европейських урядів.

На протязі кількох днів мав Плющ низку розмов індивідуально та з цілими групами парляментаристів в камері депутатів і сенаті. Говорив з представниками різних партій, від католиків до комуністів, чи навіть незалежної лівиці. Одні виявляли більше зацікавлення справами ,,третього кошика'', а інші менше. Проте, всім їм, а зокрема лівим, Плющ вказував на небезпеки іґнорування цієї справи, а також на згубні ілюзії тактики, мовляв, ,,краще не зачіпати Брежнєва''. Може найважливішою розмовою Плюща була його візита до генерального секретаря Італійської Соціялістичної Партії, Краксі, разом з чеським діячем Їржі Пеліканом. Краксі обіцяв інтерпелювати в парляменті, а також піднести справу оборони людських прав на Соціялістичному Інтернаціоналі.

Цілий ряд журналістів звертався до Плюща, щоб їм дав окреме інтерв'ю. З уваги на обмеженість його часу, а також тому, що була передбачена спеціяльна пресконференція, він дав інтерв'ю лише таким газетам чи тижневикам: ,,Джорналє нуово'' (Мілян, правий щоденник), ,,Аванті'' (соціялістичний), ,,Іль Маніфесто'' (крайнє лівий, критичний до СССР), ,,Коммуніоне е ліберачіоне'' (католицький тижневик молоді). Всі вони присвятили більше місця цікавим аналізам Плюща совєтської дійсности і політичного курсу Брежнєва супроти дисидентів. В цих інтерв'ю помітно було підкреслене національне питання, положення України та віруючих в Україні.

Пресову конференцію організувала італійська секція ,,Амнесті Інтернешенел''. Прибуло біля сорока журналістів столичної, а навіть провінційної преси. Конференція тривала понад дві години, на протязі яких Плющ мав можливість з'ясувати характер дисидентського руху, совєтські репресії проти нього, а також совєтський погляд на Захід. Плющ, між іншим, сказав, що в СССР готується нині новий погром опозиції при мовчанці і пасивному толеруванні Заходу. Плющ огірчено заявив, що цілий ряд урядів, які назовні виявляють симпатію, в дійсності бояться щонебудь робити з чисто опортуністичних мотивів. Принада торгівлі з совєтським бльоком, а також інші обіцянки Кремля приглушують голос сумління державних чинників Заходу. Тому Плющ й інші дисиденти звертаються до прилюдної опінії, яка може ще впливати на свої власні уряди, а навіть безпосередньо може чинити пресію на комуністичних керівників, яким залежить на добрій ,,репутації''.

Понад двадцять газет, а крім них багато провінційних, що помістили комунікат пресової агенції, відгукнулися довшими звідомленнями чи й репортажами про цю пресконференцію. Тон їх назагал прихильний, при чому всі відзначили вдумливу аналізу й інтерпретацію Плющем совєтської політики. Італійська преса так сильно зареаґувала на заяви Плюща, що навіть деякі закордонні кореспонденти (напр. великого німецького щоденника ,,Франкфуртер Альґемайне''), яких представники не були на конференції, подали від себе кореспонденцію до своїх газет.

Італійське радіо мало також окреме інтерв'ю, а крім цього кілька разів подавали й цитували висловлювання Плюща в своїх новинах. Телевізійний канал ч. 1 державноґо телебачення присвятив розмові з Плющем окрему програму в рубриці ,,Документи''. Ця розмова з редактором тележурналу тривала п'ять хвилин і передавалася двічі. 22 мільйони глядачів цього каналу в цілій Італії слідкували за інтерв'ю з Плющем.

Частину свого часу віддав Л. Плющ також зустрічам і розмовам в українській громаді. Насамперед склав візиту Патріярхові Йосифові, який прийняв прихильно чолового речника українського руху опору, якому, покищо єдиному, пощастило вирватися на Захід. Плющ порушував у цій розмові оборону прав віруючих та української інтелігенції. На Празник Сошествія Святого Духа Плющ був на патріяршій Літургії в соборі Святої Софії, дав виклад в Українському Католицькому Університеті до зібраних професорів і студентів про національне відродження в Україні в 60-их роках, був на обіді разом з іншими запрошеними гостями в УКУ, відвідав Малу Семінарію, Студіон та інші установи. Довго вивчав колекцію писанок в Музеї при патріяршому дворі, тому що досліди над писанками і їх орнаментикою становлять спеціяльне зацікавлення Л. Плюща: він цікавиться символікою мистецтва та релігійних обрядів.

Назагал перше перебування Л. Плюща в Римі залишило велике і позитивне враження серед своїх і чужих. Зараз після повернення до Парижу, мав Плющ інтерв'ю у французькій телевізії з бразилійським архиєпископом Дом Камара. Приводом до інтерв'ю була одночасна поява книжок їх обидвох у видавництві ,,Сей''. Спогади Плюща ,,В карнавалі історії'' (450 стор.) вже викликали прихильну оцінку. Досі віднотовуємо дві рецензії у передових французьких газетах ,,Лє Монд'' і ,,Лє Фіґаро''. Бертран Пуаро-Дельпек в ,,Лє Монді'' називає появу книги Плюща найважливішою в літературі, яка розкриває совєтську дійсність, від часу появи ,,Ракового корпусу'' і ,,Першого кола'' Солженіцина.

Останні тижні і місяці в Л. Плюща виповнені працею, різними заходами й подорожами аж до вичерпання. Проте, годі його переконати про сповільнення зусиль і робочого темпа. Він всім відповідає, що на ньому лежить обов'язок говорити за тих і в імені тих, кому закрито уста. І він говорить успішніше, як багато інших!

В. М.

М. Лотоцький

КОМУНІСТ-МІЛЬЙОНЕР

Кореспондент гамбурґської газети ,,Die Welt'' подав цікавий репортаж про французького селянина Жана Баптіста Думена, про якого всі однаково говорять: ,,Комуніст-мільйонер, директор і управитель міжнародної торговельної компанії Інтераґра''. Думен на це здвигає плечима: ,,Я причепив собі етикетку і що тільки не зробив би, або сказав сказав, вона скриває правду''. Правду про Думена — він один тільки знає її. Хто прочитав про нього мало-що не все й інтерв'ював його широко вкінці маз враження, що довідався дуже мало.

Думена порівнюють з биком, який має звичку відкидати геть усякі перешкоди, які знайшлися на його дорозі. Вдома в селі Ное, якого мером (війтом) він є, не виглядає Думен на таку потвору. Тут має жінку, яка не скриває того, що недолюблює журналістів, має двох синів і маленьку внучку. Має спортові авта, расових псів і мисливського собаку, який зветься ,,Борзой''. Про свого приятеля, який приїжджає до нього ,,Мерцедесом'', каже: ,,Чудовий лікар, але безнадійний реакціонер''. Цілком собі така звичайна родина. Одначе, він сам зовсім не є собі звичайна людина. Скінчив усього початкову народну школу, але може рецитувати цілі уступи з Віктора Гюго і є завершеним студентом Маркса, Лєніна, Пушкіна та Клявзевіца. Його батько був орендарем-селянином, мама вмерла в нужді. Має 1.000 акрів найкращої землі, робить вино, розводить бугаїв, плекає вівці. Їздить гелікоптером і ходить на лови ведмедів з президентом Франції. Виступає як дорадник на ,,приятельській основі'' для численних африканських президентів. Всі ті подробиці згадує він серед балачок, наче б нічого надзвичайного не було в них. Дитиною ще бачив нужду й несправедливість усюди. В юних літах вибрав ,,табір рівности і справедливости — комунізм''. Сьогодні заперечує наче б він був тайним скарбником французької комуністичної партії. ,,Я тільки плачу мої вкладки'', — каже він.

Про Думена писали, що він ,,комуніст-селянин, якому обставини допомогли продістатися крізь щілину до капіталістичної системи''. Ця щілина—це торгівля. Про світових збіжевих маклярів каже він таке: ,,Сьогодні ви маєте їх і мене. Через кілька літ буду я сам один. Вони працюють на основі системи, яка вже ледве лізе на своїх останніх ногах''. Він попросту, мовляв, був обдарований надмірною часткою бизнесового змислу.

Під час війни мав за завдання постачати харчі для ,,резистансу''. Як прийшло визволення, харчів було дуже мало. Чув, що Чехо-Словаччина мала багато картоплі, тож зареквірував залізничний поїзд. Гроші за картоплі, які продавано, послужили для оснування сільсько-господарської кооперативи, яка була попередницею Інтеаґри.

Його бизнесовий нюх це наче шостий змисл. Відвідуючи Вірджінські Острови, купує тисячами маленьких черепах і продає їх у Скандінавії десять разів дорожче, ніж платив за них, але він каже, що ця історія то ніщо інше, як анекдот. Його справжня спеціяльність — це харчі та сільське господарство: купує трактори у Східній Европі, розподіляє штучні погної, експортує вино, молоко та збіжжя по всьому світі, за вийнятком Близького Сходу. Кожний старається дістатися туди, а він воліє торгувати з В'єтнамом, або іншими ,,соціялістичними'' краями, які все є платоспроможні. Його політичні контакти зовсім не допомагали йому в тих краях. Він робив з ними бизнес в розгарі холодної війни, коли то ніхто не відважився стати ногою у Східній Европі. Довіряв їм.

Коли він так розповідає свою історію, трапляються контрасти: по одному боці задоволена людина у вигідному фотелі, по другому боці бизнесмен, що розщедрився зі своїми інформаціями. Захоплююче видовище. Одначе, він не втішається загальним признанням. Деякі фабриканти вина, як теж деякі власті переконані, що він задалеко сягає з імпортом. Торговці аж ніяк не захоплюються тим, як то він усе зуміє продати масло або м'ясо Совєтському Союзові, коли европейським базарам уже відпало дно. ,,Вони попросту нічого не розуміють, або говорят нісенітниці'', — каже він про тих людей, які бажають принизити його. ,,Якщо (вживши їх вислову) масло не було б продано Совєтському Союзові, то ,,Unilivier'' (,,Юнійний Важіль'') був би використав цю нагоду. А щодо фабрикації вина, то їх закиди недоречні вже від соток літ''.

Має на думці заключити спілку з якимсь американським фармером для переведення в діло революційного процесу переробки худоб'ячого навозу, витягуючи з нього протеїн. Улаштував яких 6.000штук рогатої худоби близько свого дому задля цього проєкту.

Думає перестати працювати через три роки. Тим часом має ще одну мету: створити міжнародний кооперативний союз (якого віцепрезидентом він був недавно назначений), але щоб той союз був чимсь більшим ніж товариством для організування конференцій. Хоче додати нової рушійної сили рухові міжнародних кооператив, притягнувши для підтримки американські й африканські кооперативи, щоб спричинитися до ще більших труднощів для капіталістичних фірм.

— —
—

Коли я прочитав те все про цього французького селянина з ,,шостим бизнесовим змислом'', пригадав собі американського мультімільйонера, прізвище якого вже призабув), який за ціль свого життя вибрав собі знищення капіталізму. Хрущов у подяку відзначив його орденом Лєніна і прислав був йому ,,тройк лошадей'' разом із візником і зазначив, що колис пізніше пояснить причи. свого вчинку.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує інж. Лев Яцкевич

МЕТАЛ XXI СТОРІЧЧЯ

Водень, це найлегший первень в періодичній системі Менделеєва, та одночасно найбільш розповсюджений елемент нашої Вселенної. Він становить головний складник газових хмар, з яких формуються: сонця (зорі), плянети та місяці. Не тільки те, водень становить пальне термоядерних реакторів усіх сонць, а в тому і нашого, та головний складник води, без якої не може існувати органічне життя.

Але мимо того великого розповсюдження в природі, учені не знають досі усіх його прикмет, а головно, при восокім тиску. Водень виступає в природі в формі газу, яким колись наповняли бальони та повітроплави (цеппеліни), але учені вірять, що при високім тиску він перетвориться в ціпке тіло з металічними прикметами.

Досліди над металічним воднем проводять, незалежно від себе, американські та совєтські учені. Якщо ті експерименти увінчаються успіхом, світ дістане в дарунку новий матеріял, що зробить справжній переворот в машинобудівництві та стане металом XXI-сторіччя.

Цей метал поб'є своїми прикметами усі матеріяли, що їх випродукувала досі наша технологія. Він буде легший за алюміній та твердший за сталь, а при тому буде дуже еластичний та практично незнищимий.

З цього матеріялу можна буде будувати антени до висоти 3-ох миль, підводні міста, мініятюрні турбіни, рушії та металеві уладження і машини, що в порівнянні з сьогоднішними спорудами будуть виглядати, як дитячі забавки. Практичне зацікавлення тим металом виникнуло в зв'язку з пошуком за матеріялом з високими прикметами надпровідництва. Йдеться тут про матеріяли для електричних провідників, що проводять електричний струм з дуже малим опором. Такі матеріяли відомі науці, але їх надпровідництво зумовлене дуже низькими температурами, що практично дорівнюються температурі абсолютного зера. Осягнення таких низьких температур зв'язане з неймовірно великими коштами. Учені сподіються, що металічний водень матиме дуже високе надпровідництво при нормальній температурі.

Ідея металічного водня виникнула в часі астрофізичних дослідів в минулім десятилітті. У висліді тих дослідів ствердженo: 1) що головний складник найбільших 2-ох плянет нашої соняшної системи, Юпітера та Сатурна, становить водень, 2) що тиск в нутрі тих плянет дорівнюється 10 мільйонів атмосфер. На основі теоретичних міркувань учені прийшли до висновку, що при такім високім тиску водень в нормальній температурі мусить перейти в ціпкий стан з усіма прикметами металу.

Теоретичні досліди та експерименти над одержанням металічного водня проводяться в Совєтськім Союзі в Фізичнім Інституті Високих Тисків, який очолює проф. Леонід Верещагін, що, до речі, вважається засновником методи вирощування штучних діямантів за допомогою високо-тискового пресу. Подібні, але потужніші преси мають бути вжиті для вирощування металічного водня. На думку фізиків-теоретиків, всі дані промовляють за тим, що по зменшенні тиску металічний водень залишиться в ціпкому стані, аналогічно як штучні діяманти, вирощені з графіту.

Проф. Верещагін твердить, що йому вдалося осягнути тиск одного мільйона атмосфер, цебто на половину менший за тиск нутра землі. В ЗСА досліди над вирощуванням металічного водню проводяться в двох відомих університетах: Каліфорнійськім та Корнельськім. Згідно з інформацією в тижневику ,,Саєнс Нюз'', обом тим університетам вдалося осягнути тиск 600,000 атмосфер, але загально сподіваються, що за декілька літ постійних експериментів та дослідів, той тиск буде можна збільшити, щонайменше, на 10 разів.

Але і американські і совєтські учені незвичайно обережні з виявами своїх сподівань на кінцеві осяги з вирощенням металічного водня. Ділянка високих тисків, на думку тих учених, це нова вітка знання, досі непросліджена, яка може принести людству або велику несподіванку, або велике розчарування.

З ЖИТТЯ УКРАЇНЦІВ У ВІДНІ

„Баль віденських українців"

У суботу, 19-го лютого ц. р. у залі „Словенської бесіди", в самому центрі Відня, чотири найбільші місцеві українські організації (українсько - католицьке Братство св. ВМ. Варвари, культурне Т-во „Буковина", Український Жіночий Союз Українських Філателістів Австрії) влаштували „баль віденських українців" з нагоди „10-ліття Союзу Українських Філателістів Австрії". Голова балевого комітету ред. Борис Ямінський привітав пароха св. ВМ. Варвари о. д-ра Осттайм - Дзеровича, представників згаданих організацій і численно прибулих громадян та гостей, відкриваючи танцювальний вечір. З нагоди 85-ліття Почесного Президента СУФА Первоієрарха УКЦ Кардинала Йосифа Сліпого присутні відспівали „Многая літа". Впівночі відбулася томболя, при якій кожний льос вигравав. Цей вечір, спільно зорганізований чотирьома українськими товариствами Відня, виявився великою громадською зустріччю у сімейній атмосфері, що тривала аж до ранку наступної неділі.

❦

Радіопередача з церкви св. ВМ. Варвари. — Вже ввійшла в традицію радіопередача Служби Божої з церкви св. ВМ. Варвари у Відні, що цього року відбулася в неділю, 27-го лютого. Слухачі першої програми австрійської державної радіостанції ОРФ мали знову нагоду почути цю, для них, чужу літургію у візантійсько - українському обряді, яку пояснював німецькою мовою о. Лео Вальнер. Службу Божу відправив парох св. ВМ. Варвари д-р Александер Осттайм-Дзерович в сослуженні о. Франца Шлеґеля і диякона д-ра Теодора Венцеля. Співав церковний хор із своїми солістами під управою проф. Андрія Гнатишина.

❦

Хор св. ВМ. Варвари на телебаченні. — В суботу, 30-го квітня ц. р. хор св. ВМ. Варвари мав гостинний виступ в першій програмі австрійського державного телебачення ОРФ. Відомий австрійський актор Гайнц Конрад, щосуботи в програмі, цей вечір присвятив східній Церкві. Хор під проводом свого диригента проф. Андрія Гнатишина відспівав дві пісні, одну релігійну „Іже херувими" Д. Бортнянського і одну народну „Реве та стогне Дніпр широкий".

❦

Велика виставка мистецтва східньої церкви. — В п'ятницю, 6го травня ц. р. в церкві манастиря Герцоґенбурґ в провінції Долішньої Австрії святочно відкрито велику виставку „Мистецтво східньої церкви". В присутності представників провінції, як губернатора Андрія Маврера і міністра культури Леопольда Ґрінцвайґа, та церков, хор св. ВМ. Варвари під управою проф. Андрія Гнатишина перебрав музичне обрамування цього святочного акту. Австрійське державне радіо в своїй реґіональній програмі безпосередньо передавало цю імпрезу. Під час прийняття для почесних гостей, хор св. ВМ. Варвари відспівав ще декілька українських народних пісень. Сама виставка показує понад 250 експонатів, між ними також українські з Українського Католицького Університету в Римі і церкви св. ВМ. Варвари у Відні. Виставка відкрита аж до кінця жовтня ц. р.

❦

Ювілейний Альманах з нагоди 10-ліття СУФА. — Цього року „Союз Українських Філателістів Австрії" (СУФА) святкує 10-ліття свого існування. З того приводу плянується випустити ювілейний альманах, що з огляду на його зміст буде цікавим також для багато не-філяделістів. Поза фаховими філятелістичними статтями будуть поміщені також культурно-історичні на такі теми: перший міжнародний поштовий лет Відень — Київ (1918 р.), українські ікони і дерев'яні церкви, Барбареум і церква св. ВМ. Варвари у Відні, св. Йосафат, українські різдвяні звичаї. Альманах, що матиме понад 100 сторінок, доповнює стаття про Почесного Президента СУФА, Патріярха Українців, Кардинала Йосифа Сліпого та хроніка товариства з численними ілюстраціями і світлинами. Тому, що кошти друку є дуже високі, проситься всіх зацікавлених уможливити випуск цієї книжки, що мала б появитися у вересні ц. р. Добровільні датки на фонд альманаху СУФА та замовлення (ціна альманаху виносить 10,— долярів) проситься слати на адресу СУФА.

Ukrainischer Briefmarkensammlerverein in Osterreich,
Schoniaterngasse 7/8
A - 1010 Wien
AUSTRIA/EUROPE

❦

Новина в українській хоровій музиці. — У Відні вийшла у власному виданні „Збірка пісень" для мішаного хору композитора Андрія Гнатишина, яка зможе послужити диригентам українських хорів у діяспорі та оживити їхній репертуар на прилюдних континентах. Проф. Гнатишин, який вже 50 літ безупинно організує і провадить хори, добре знає різноманітність хорової фактури, знає хорові ефекти з їхніми динамічними й звуковими відтінками, знає слабі й сильні сторінки хорового діла. Тому, що довгі літа перебуває на чужині, взяв він до своєї збірки, пісні, які подобаються не лише українцям, але й чужинецькій публіці. Збірка включає 17 хорових пісень (деякі в супроводі фортепіяну) з оригінальними творами до слів Тараса Шевченка, Лесі Українки і Юрія Федьковича та вільними обрібками як поважних, так і жартівливих народних пісень, гаївок та коломийок з легким ефективним голосоведенням, так що не справляє труднощів і для малих, початкових хорів. В збірці є також його популярна весела коломийка „Ой музику дуже люблю", яка облетіла увесь світ у виконанні наших найкращих хорів у діяспорі і є записана на платівках, а також й у виконанні хору ім. Верйовки під управою Авдієвського на Україні.

Багато пісень з цієї збірки виконує хор св. ВМ. Варвари під управою композитора на концертах у Відні і втішається все великим успіхом. В збірці є, отже, пісні навіяні смутком, як „Засумуй трембіто", „Козацька доля", „Буковина" й „Думка" тощо, а інші грають щирою народною веселістю, як „Джурило", „Микола", й коломийки — „Чорнявая молодичка", буковинська коломийка „Ой, вибила дванадцята" і інші.

Збірка вийшла в дуже малому накладі. Замовляти можна в українських книгарнях у Едмонтоні, Торонті і в „Дніпровій Хвилі" в Мюнхені та в самого композитора. Адреса:

Prof. Andrij Hnatyschyn
Riemergasse 11/11
A-1010 WIEN
AUSTRIA/EUROPE

Виступ балетної школи

Учні Балетної Школи Роми Приймн-Богачевської під час виступу.

300 осіб, поміж ними багато батьків, були приявними на закінченні шкільного року Балетної Школи Роми Прийми-Богачевської у неділю, 12-го червня ц.р., у залі Українського Народного Дому в Ню Йорку, Н. Й. Виступило 50 учнів з Ню Йорку та з Нюарку.

Програма складалася із двох частин, у першій — переведено показову лекцію, в якій учні, виступивши, демонстрували, в який спосіб працюється над розвоєм техніки танку. Брали участь всі учні від початківців до найбільш заавансованих з акомпаньяментом на фортепіяні Дана Різера.

У другій частині програми учні вивели українські народні танці та клясичні. У всіх виконавців можна було бачити самодисципліну, добру техніку, а при тому ентузіязм та радість. Зокрема признання належиться солістам Наталці Лазірко та Маркіянові Комічакові, який приїздить на лекції аж з Піттсбурга, Па. Поміж учнями пані Роми Прийми-Богачевської багато і не-українців, батьки яких висловлювали пані Ромі велике признання.

Кожну точку програми виступу учнів публіка з ентузіязмом оплескувала, а після імпрези, поставши з місць, оваційно привітала пані Рому Прийму-Богачевську, що їй і від учнів, і від батьків вручено квіти.

Н. Н.

Офіційно відкрито одумівську оселю „Україна"

У суботу, 4-го червня ц. р., в Лондоні, Канада, відбулося офіційне відкриття одумівської оселі „Україна" з бенкетом, концертом та забавою. Коло 5:30 вечора член онтарійського провінційного парляменту Роберт Ітон розрізав стрічку перед дверима головного, повністю викінченого будинку, уже з тапетами, диванами та паркетом до танцю. На бенкеті, де було приблизно 550 осіб за столами, як звичайно, прочитано ряд привітів та промов. Між промовцями були: голова ЦК ОДУМ-у Віктор Педенко, Владика Микола, голова оселі Микола Співак, представники місцевих і федерального урядів та інші. Тут також представили колишнього власника старої фарми, що її перетворено на оселю для молоді з прекрасною прибутковою залею. Головну промову прочитав Роберт Ітон.

У концерті взяв участь одумівський танцювальний ансамбль „Веснянка" з Торонто. Керівник ансамблю Микола Балдецький спочатку переживав, бо із 75-ти учасників бракувало кілька передових танцюристів. Одначе, його побоювання зникло, коли гості, а між ними багато англійців-канадців, обдарували танцюристів буйними оплесками, а накінець — просто овацією. Між танцями співочий гурток дівчат філії Торонто гарно виконав кілька побутових пісень, а тріо бандуристок (дівчат-молодиць) своїм співом та грою на бандурах просто зачарували публіку.

Після концерту до танців приграла оркестра „Соловей".

Ол. Пошиваник

Зустріч у Сан Дієґо

У кінці травня каліфорнійське Сан Дієґо стало місцем широкої зустрічі українців Каліфорнії та західньої країни. Започатковані зусиллями місцевої української громади Весняні Фестивалі щорічно приваблюють всебільше число учасників. Особливістю цьогорічного фестивалю було прибуття та гостинні виступи молодечих груп із далеких українських громад.

Тридцятичленну вокально - танцювальну групу української молоді „Гуслі" з міста Вінніпеґу в Канаді привітали на летовищі представники української громади та радний міста Л. Габерт, вручаючи гостям ключ від Сан Дієґо. Понад тисячемилеву віддаль довелося подолати 12-членній групі танцюристів „Веселки" із міста Денверу, Кольорадо.

Перший день фестивалю із широкою програмою різноманітних спортових змагань та турнірів завершився спільною вечерою та розваговим „Веселим Вечором". Програмою керував Богдан Климкович, який із братами Юрієм та Романом Рітачками у супроводі бандуриста Андрія Китастого виконали в'язанку українських сучасних та народних пісень.

Не зраджуючи втоми із далекої подорожі молодечі групи із далеких сторін також включилися у розвагову частину Вечора.

Вістки про приїзд та пляновані прилюдні виступи українських мистецьких груп у недільній програмі „Українського Дня" в Болбоа Парку привабив небувале велике число місцевих американських співгромадян та представників преси й телевізії.

У своєму вступному слові королева громади студентка Надія Скоп, подавши короткі інформації про Україну та її культуру, представила приявним виступи танцюристів із Лос Анджелесу під керівництвом пані Прокопій, гостинну групу із Денверу „Веселку", дует із Фініксу та чоловічий ансамбль „Гуслі" із Вінніпеґу.

Рясними оплесками та вигуками захоплення нагороджувала публіка бадьорі і мистецькі виступи української молоді. По концерті українські жінки та місцева молодь частували приявних печивом та кавою в розташованій поблизу „Української Хати", яка протягом років стала у Сан Дієґо українським інформативним осередком.

Ввечері, у одному із кращих приміщень міста, біля 350 осіб взяло участь у бенкеті, де вручено нагороди переможцям різних конкурсів та змагань, вручено грамоти чотирьом українським градуантам високих шкіл та рішено надати д-рові Миронові Куропасеві звання „Українця Року". Приявні мали ще одну нагоду побачити й почути вправні і чаруючі виступи мистецьких груп із Вінніпеґу, Денверу, Фініксу та Лос Анджелесу.

Того вечора місцева телевізійна стація на своїй вечірній програмі новинок інформувала глядачів про „Український день".

Наступного дня місцевий часопис „Сан Дієґо Юніон" подав на видному місці великі знімки із мистецьких виступів українців.

У міжчасі надійшло до управи української громади прохання від телевізійної стації підготувати одногодинну програму про Україну та її культуру.

Загальне враження: цьогорічний фестиваль особливо успішний. Прощаючись, господарі й гості обмінювалися побажаннями зустрічі наступного року.

о. е.

Канада признала федеральні субсидії для Рідних Шкіл

Вінніпеґ (КУК) — Міністер для справ багатокультурности Дж. П. Ґей під час нарад Канадської Ради Багатокультурности у Ванкувері 18 червня 1977 р. оголосив т. зв. Програму Культурного Розвитку, згідно з якою Федеральний Уряд даватиме субсидії тим незаробітковим організаціям, які спонзорують чи ведуть курси навчання неофіційних мов, в тому й української мови.

З тої допомоги повинні скористати всі українські Рідні Школи. Допомогу передбачено уділити по $4.00 за годину навчання, що обмежено до 50 годин навчання на рік для кожної кляси. Рівнож передбачено признати по $15.00 на учителя за кожний день його участи у вишкільних учительських курсах. Детальні інформації в тій важливій справі Рідні Школи одержать у місцевих бюрах Державного Секретаріяту — Ситизен бренч.

Повідомляючи про це важливе рішення Федерального Уряду, підкреслюється, що Централя КУК ставила справу фінансування українських Рідних Шкіл як одну із головних вимог у зустрічах, відбутих у Вінніпеґу з прем'єр-міністром П. Е. Трудо 12 вересня 1975 року і з бувшим міністром для справ багатокультурности Дж. Мунро 5 жовтня 1975.

Ділимося сумною вісткою зі Знайомими і Приятелями, що в понеділок 27-го червня 1977 р. відійшов, ненадійно від нас на 83 році життя, наш Дорогий Тато і Дідусь

бл. п.

МИХАЙЛО МИКОЛАЄВИЧ ПОЛЯКІВ

інженер водогону та професор Технологічного Інституту в Харкові

В смутку залишились
ТЕТЯНА ЗИМНА — донька
ХРИСТИНА і д-р ЛОРЕНС МЕСІНА — внучка з чоловіком
ПЕТРУСЯ ЗИМНА — і ҐЕРІ ЕДЕЛБЕРҐ — внучка з нареченим

ПОХОРОН відбудеться в Гантері на родинній могилі.

Замість квітів на свіжу могилу нашого земляка
св.п. ВАСИЛЯ КУЗЬМИ
складаємо $ 25.00 на Патріярший Фонд.

Галина і Володимир ХАМУЛИ

В Другу річницю смерти
бл. п.
МИХАЙЛА ЯСІНСЬКОГО
буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

в НЕДІЛЮ, 3 ЛИПНЯ 1977 о год. 10-ій рано в українській католицькій церкві при BLOY & LIBERTY Ave. HILLSIDE, N.J. Після Служби Божої

БЛАГОСЛОВЛЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА

на могилі Покійного на цвинтарі при Stuyvesant Ave. в Union, N. J.

Родину, Приятелів, Односельчан і Знайомих просимо в цей день прибути, а Родину в Канаді, Франції й Україні спільно згадати Покійного в своїх молитвах.

Син — д-р РОМАН з дружиною МИРОСЛАВОЮ і дітьми МИХАСЕМ і ЛЮБОЮ

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

Вшановуючи св. пам'ять померлих дорогих осіб, на українські студії в Гарвардському університеті пожертвували:

Інж. Теофіль В. Марчак — 200 дол., інж. Роман О. Марчак — 400 дол., у 35-ту річницю геройської смерти брата сл. п. Романа М. Марчака.

Євгенія Носієвич — 200 дол., в пам'ять чоловіка бл. п. Теодозія Носієвича.

Ростислава і д-р Данило Богачевські — 200 дол., замість квітів на могилу сл. п. о. Ісидора Сохоцького.

Катерина Котович — 100 дол., в пам'ять померлих приятелів Галини та Івана Білоуса.

Іванна і Богдан Козаки — 30 дол., в пам'ять бл. п. Миколи Черника.

Дмитро Кубрак — 25 дол., Мирон Бучак — 25 дол., Михась Гуміняк — 25 дол., Іван Паркасевич — 25 дол., друзі односельчани — замість квітів на могилу бл. п. Левка Шеховича.

Мирон Маланюк — 20 дол., в пам'ять родичів бл. п. Григорія та Анни Маланюків.

Лозинський Михайло — 100 дол., Володимир Мельниченко — 150 дол., Анна і Григорій Ранюки — 50 дол., Родина панства Діяк — 50 дол., Віталій В. Галич — 50 дол., Володимир Бачинський — 10 дол., в світлу пам'ять Олекси Мельниченка.

В сороковий день смерти бл. п. Олекси Мельниченка в Бостоні зібрано — 200 долярів.

Дякуючи жертводавцям за пожертви, линемо до Господа з молитовним проханням, щоб дарив померлих вічним спокоєм і радістю.

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА ФКУ

З жалем ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями та Знайомими, що у вівторок, 28-го червня 1977 року на 72-му році життя, несподівано у сні відійшов у Вічність наш Найдорожчий Муж, Тато і Дідусь

бл. п.

ІВАН МАРТИНІВ

народжений в Зборові, Західна Україна

ПАНАХИДИ: в четвер, 30-го червня о год. 7:30 веч., в п'ятницю, 1-го липня о год. 8:00 веч. в похоронному заведенні П. Яреми 129 Схід 7-ма вул. в Ню Йорку.

ПОХОРОННІ відправи в суботу, 2-го липня 1977 р. о год. 9:30 рано в церкві св. Юра в Ню Йорку, а опісля на Український Православний цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку.

Горем прибиті
ЄВДОКІЯ — дружина
ЕВГЕНІЯ — донька з мужем БОРИСОМ і дітьми — АНДРІЄМ, НАТАЛКОЮ, ОЛЕСЕМ, ДАРКОЮ і ДАНИЛКОМ
МИХАЙЛО - брат з Родиною
АННА — сестра в Україні
Д-р ІВАН НОВАКІВСЬКИЙ — шваґер з Родиною
ОЛЬГА ОЛІЙНИК — Шваґрова з Родиною

ГЕН. П. ГРИГОРЕНКО...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

вона нічого не буде чути...

ПИТАННЯ: Чи Матусевич і Маринович сидять (в ув'язненні) чи в звільнені?

П. ГРИГОРЕНКО: Маринович і Матусевич...вони в Києві. Ми уважаємо, що їх жде найгірше...Гірше чим Миколу (Руденка) і Тихого. А про тих хлопців Ви щось всі мовчите.

ПИТАННЯ: Бо немає інформації про них. Тут була інформація, що їх звільнили.

П. ГРИГОРЕНКО: Так, це інформації провокаційні. Ми таких інформацій не давали ніколи. І київська Група не давала такої інформації. Діло в тім, що і Матусевич і Маринович це наймолодші члени Групи — раз. Подруге вони (взагалі не чути)...Ви розумієте? Вони західняки. Вони ж з Західних Областей. Вони обидва. А на таких напускаються гірше, чим на східних. А інформації — що ми можемо дати? Вони заарештовані. Коли Миколу (Руденка) і Тихого заарештувала прокуратура, то цих заарештувало КГБ. А це вже коли прокуратура за 193-ою (статтею Карного Кодексу РСФСР) заарештовує, то КГБ заарештовує за 70-ою (статтею). Так, що їм загрожує гірше.

ПИТАННЯ: Петро Григорович, завтра (28 червня) наша Група Вашінгтонська (Комітет Гельсінкських Гарантій для України) організує пресконференцію в Београді. Ми маємо (там) групу — чотири чоловіка. Вони зустрічались з делегаціями, які беруть участь в Конференції і завтра повинна бути пресова конференція, на якій поінформується кореспондентів про суд (над Руденком і Тихим). Головою нашої делегації є Андрій Фединський.

А. ГРИГОРЕНКО: Фединський?

ПИТАННЯ: Так, Андрій Фединський.

П. ГРИГОРЕНКО:Ага.

ПИТАННЯ: Тепер ми мали члена нашої Групи в Болгарії на конференції письменників. 38 письменників світу підписали петицію в обороні Руденка (і Тихого) і Бердника. Там, в Болгарії, була передана та петиція.

П. ГРИГОРЕНКО:Ага.

ПИТАННЯ: Петро Григорович, хто з політв'язнів є тепер на голодівці?

П. ГРИГОРЕНКО: (...шум, нічого не чути...) Не розумію...

ПИТАННЯ: Тут була інформація, що сотня політв'язнів голодує у зв'язку з Београдською Конференцією.

П. ГРИГОРЕНКО: А... на голодівці? Тільки... і те ми маємо. Доповнення нема ніякого.

ПИТАННЯ: А чи Мороз голодує?

П. ГРИГОРЕНКО:... Слухайте мене: тут прийшла чутка...Я про неї Вам не кажу. Що процес над Миколою (Руденком) і Тихим вже почався. Це вививають жінку (Раїсу Руденко) на 28 (червня). А чутка прийшла, що процес вже йде. Але, коли я не перевірив цього, так я можу Вам це сказати, як чутку. Завтра я буду знати уже...Ті, що від нас поїхали — це прояснять. Тоді ми будемо знати.

ПИТАННЯ: А як Ніна Караванська-Строката почувається?

П. ГРИГОРЕНКО: Строката? Та, нічого.

ПИТАННЯ: Все впорядку біля неї?

П. ГРИГОРЕНКО: Да.. відносно. Все до неї чіпляється міліція...Ну, відносно.

ПИТАННЯ: Ми зустрічались тут з Людою Михайлівною, з Алексеєвою.

П. ГРИГОРЕНКО: Да, да.

ПИТАННЯ: Вона вчора поїхала в Канаду.

П. ГРИГОРЕНКО: Вона сьогодні мені дзвонила з Канади.

ПИТАННЯ: Дзвонила Вам з Канади?

П. ГРИГОРЕНКО: Да, да, дзвонила. Я їй все це тоже розказав, що Вам розказую. І тоже сказав про Матусевича і Мариновича, щоб їх вони не забували. Вона тоже цим чуткам повірила: що тих хлопців взяли та відпустили. Хтось ще гіршу чутку пустив про них — як провокаторів. Це провокаційна чутка.

ПИТАННЯ: Ми тут одержали документи київської Групи. Ми маємо меморандуми від 4-го до 9-го номера, так само листи Оксани Мешко, лист Раї Руденко до Брежнєва і всі інші матеріяли і письма так само...

П. ГРИГОРЕНКО:Ага.

ПИТАННЯ: Всі ці документи є вже в Београді. Перекладені на англійську мову.

П. ГРИГОРЕНКО:Спасибі.

ПИТАННЯ: І ми тут передали так само (ці документи) американській Конгресовій Комісії (Гельсінкській).

... ...

ПИТАННЯ: А, як Ви почуваєтесь?

П. ГРИГОРЕНКО: Я—погано. Я хворію.

ПИТАННЯ: Петро Григорович, чому Ви думаєте, що суд почався саме тепер над членами київської Групи? Чому вони не почали судів над членами московської Групи?

П. ГРИГОРЕНКО: Московську Групу треба судить в Москві. Держать в Москві і Орлова і Анатолія Щаранського. Їх держать в Москві. А Москва єсть Москва. А тих загнали в Донецьк, а потім ще в Дружківку повезли. Це ж шахтарський посьолок, Дружківка. Загнали аж туди з розрахунком на те, що ми ніякої інформації мать не будемо. Заблокують там денебудь. Ще чого доброго задумають суд устроїть на закритій території, в якімнебудь клубі, на підприємстві, куди без пропуски не пустять. Такі у нас штуки роблять.

ПИТАННЯ: А як Руденко почувався? Він же інвалід останньої війни?

П. ГРИГОРЕНКО: Да, він погано себе почував. Весь час — дуже погано.

ПИТАННЯ: А чи Рая його відвідувала? Чи не можна було відвідувати?

П. ГРИГОРЕНКО: Не можна...Тільки передачу передавала. Чутки від людей вона мала, що він погано себе почував.

... ...

П. ГРИГОРЕНКО: А Ви як там, мого Андрія бачите?

ПИТАННЯ: Бачимо, бачимо. Ми з ним зустрінемось на другий тиждень.

П. ГРИГОРЕНКО: Так скажіть, що Ви зі мною говорили.

ПИТАННЯ: Добре, я йому перекажу.

П. ГРИГОРЕНКО: То, як я чую, він молодець, украіїнствувать там у Вас почав...

ПИТАННЯ: Так, так, почав. Він виступає серед українців.

П. ГРИГОРЕНКО: Я тільки посміявся. А він каже — ,,Я знаю українську мову".

ПИТАННЯ: Знає. Не погано говорить.

П. ГРИГОРЕНКО: Не погано?

ПИТАННЯ: Не погано.

П. ГРИГОРЕНКО: Ну, ладно. Ну, нехай. Кров дідівська заговорила.

ПИТАННЯ: Заговорила, бачите...Добре, то всього хорошого держіться.

П. ГРИГОРЕНКО: Вітайте всіх наших друзів.

ПИТАННЯ: Вітайте так само всіх від нашої Групи, від всіх нас.

П. ГРИГОРЕНКО: Спасибі.

ПИТАННЯ: Спасибі і Вам, всього доброго, до побачення.

П. ГРИГОРЕНКО: До побачення.

28 СЕКРЕТАРІВ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

сів, мали свої доповіді на відповідні теми. На викладача під час курсу Екзекутивний Комітет УНС запросив ще фахового знавця забезпеченевого діла ред. Богдана Катамая, який вигологсив три доповіді.

Згідно з наміченою програмою курсу, в середу 22 червня всі курсанти разом з родинами (понад 40 осіб) від'їхали винайміленим автобусом до Джерзі Сити оглянути приміщення Головної Канцелярії УНСоюзу та в-ва ,,Свобода" та ближче познайомитися з їх працею. В Головній Канцелярії курсантів привітали головний предсідник Йосип Лисогір і головний касир пані Уляна Дячук, а відтак, поділившись на групи, курсанти в товаристві членів Екзекутиви знайомились з працею поодиноких Відділів. Також мали нагоду з 12 поверху Української Будівлі оглянути сусідній Ню Йорк, віддалений від приміщень УНСоюзу Гадсоном. Обід з коктейлем для курсантів приготовили працівники Союзу в залі нарад, де під час перерви коротко промовив до курсантів ред. А. Драган на тему ,,Національно-культурні завдання УНСоюзу в минулому і сучасному". Відтак курсанти оглянули приміщення редакції ,,Свободи" та познайомились з процесом друкарської праці на модерних компюторах, на яких приготовляються матеріяли до друку, публікації УНСоюзу. Оглянули курсанти і архів та книгарню ,,Свободи", а повернувшись на залю нарад, мали нагоду вислухати інформаційну доповідь п. Йосипа Лисогіра про спонзоровану і оплачену власними фондами акцію УНСоюзу в обороні українських дисидентів, що відбулася 18 травня ц. р. в Вашінгтоні.

Опісля, курсанти і їхні родини оглянули будинок при 83 Гранд вулиці, де раніше містився УНСоюз і ,,Свобода", як також 23-поверховий апартаментовий дім ,,Полус Гук", який є під зарядом УНСоюзу. Попрощавшись з Джерзі Ситі, курсанти від'їхали на Союзівку, по дорозі вступивши на оселю СУМА в Елленвілл, де її управитель Іван Вівчар гостинно прийняв союзових гостей та показав їм нові забудовання і влаштування оселі.

В четвер вечером відбулася прощальна вечеря для курсантів з багатою програмою, яку приготовила обрана з-поміж курсантів самоуправа, що її очолював Михайло Сорока, секретар 136 Відділу в Палатайні, Ілліной. Бенкет відкрив керівник курсів Степан Гавриш, молитву провів Володимир Гетьманський, секретар 374 Відділу у Бостоні. Відтак С. Гавриш представив членів родин курсантів і гостей учасників спільної вечері. Приявний на гостині заступник головного предсідника д-р Іван Флис виголосив доповідь на тему: ,,Забезпечення й ощадність", а староста Михайло Сорока подякував в імені курсантів Екзекутивному Комітетові УНС і адміністрації Союзівки за гостинність та співпрацю та представив майстра церемоній для дення мистецької програми в особі Богдана Дейчаківського.

В розваговій частині виступав мішаний хор курсантів під диригентурою Володимира Гетьманського, який закінчив свій виступ ,,навесело" згадавши всіх викладачів курсу. Молода студентка Марійка Дольницька, доня секретарки Олександри Дольницької з Монтреалу, відіграла на фортепіяні три пісні, а відома співачка пані Вероніка Цегельська відспівала три пісні при компаньяменті проф. Ірини Кондри-Федорики. По розваговій програмі відбулася забава для курсантів при звуках оркестри Союзівки під керівництвом Олександра Худоля.

В п'ятницю, 24-го червня, перед полуднем, було чотири лекції, після яких керівник курсу Степан Гавриш в імені всіх викладачів подякував курсантам за участь в курсі і терпеливість, підкресливши, що учасники цього сорту вимімково були скоординовані і карні. В заключному слові він також висловив подяку курсантам, які, ідучи на курс, привезли аплікації нових членів і таких аплікацій зібрано 42 від двадцяти секретарів курсантів із загальною сумою забезпечення понад 100.000 долярів. Він також висловив побажання, щоби курсанти створили свій Клюб, завдання якого буде від червня до 31 грудня ц. р. придбати 500 нових членів. Плян цей курсанти одобрили. Відтак відбулася роздача свідоцтв, що їх вручили курсантам викладачі Володимир Сохан, Степан Гавриш, Василь Оріховський, Богдан Дейчаківський і Богдан Катамай. В імені курсантів подякував викладачам Михайло Сорока.

УЧАСНИКИ СЕКРЕТАРСЬКО-ОРГАНІЗАТОРСЬКОГО КУРСУ 20-ГО ДО 24-ГО ЧЕРВНЯ 1977 РОКУ НА СОЮЗІВЦІ

Іван Пешиляк (В.6), Марія Кульчицька (В.8), Люшина Олесницька (В. 27), Тарас Сливинський (В. 59), Дмитро Стець (В. 59), Мирон Кузик (В. 61), Микола Шеремета (В. 70), Юлія Демчук (В. 76), Петруся Борден (В. 91), Стефан Горалевський (В. 106), Михайло Сорока (В. 136), Анна Яремко (В. 154), Емілія Саноцька (В. 158), Михайло Карачевський (В. 221), Кирило Безкоровайний (В. 256), Ігор Римарук (В. 266), Богдан Ясінський (В. 287), Віра Напора (В. 291), Маргарета Гентош (В. 305), Микола Велич (В. 317), Василь Шмагло (В. 336), Ярослав Фішер (В. 346), д-р Юрій Цегельський (В. 368), Володимир Гетьманський (В. 374), Емілія Смаль (В. 412), Олександра Дольницька (В. 434), Ольга Плешкевич (В. 448) і Роман Горнич (В. 460).

В КІНЦІ ЦЬОГО ТИЖНЯ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

Оркестра ,,Батурин" Осередку СУМ-у в Торонто. Посередині, в білому одязі, диригент оркестри мгр В. Кардаш

ку СУМА в Ню Йорку ,,Жайворонки" під диригентурою проф. Л. Стругацького і при акомпанияменті Хризанти Зубрицької-Янг та танцювальний Ансамбль того ж Осередку ,,Верховинці" під керівництвом Олега Гензи. В суботу й неділю відбуватимуться також, у просторій холодженій залі, заходами Заряду Оселі, танцювальні забави, на яких гратимуть дві оркестри: Богдана Гірняка й ,,Ізмарагд" Юрія Гірняка із солістами Ігорем Раковським і Оксаною Борбич-Кордубою.

Для вигоди учасників з Ню Йорку організатори подбали про автобуси, які від'їдуть з-під Дому ОУВФ — 136 2-га евеню в неділю, о год. 7:30 рано. Зголошення на автобуси приймають: канцелярія ООЧСУ (982-1170), СУМА (477-3084) і клюб ,,Діброва", який приміщується під тою ж адресою.

Комітет Зустрічі, головою якого є мгр Іван Винник, надіється на велику кількість громадянства, яке звичайно бере участь в таких імпрезах, як також на численну участь політичних та громадських діячів американського й українського світу.

КОНЦЕРТ ГАЛИНИ БРИЧ

Заходом стейтової Ради для мистецтва стейту Ню Йорк в суботу, 2-го липня ц. р. о год. 8-ій вечором в Польському Клюбі при 250 Локус евеню в Порт Честер, Н. И., виступить відома співачка, сопрано Галина Брич, яка відспіває ряд українських пісень, та пісень в польській, російській та інших мовах. Разом з нею виступить відомий оперний співак Бруно Понті.

ТАРЗАН, Ч. 7782. Фавн перестерігає Тарзана

Фавн, Джеде!... Чули ви?... Помпус і я незабаром відлітаємо в джунглі?

Що? Він вирішив не противитися вашій любові, Фавн!.. Хоче забути своє горе тим, що розпочинає новий проєкт в центральній частині Африки!... Це знаменито!

Прошу не лети з ним, Тарзане... Він так легко не піддається... Я боюся!!